

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/11/2021
Identifikačné číslo spisu: 8019200775
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Šobichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8019200775.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Šobichovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci žalobcu: HYDINA SK, s.r.o., Slavkovská cesta 54, Kežmarok, IČO: 46 645 454, právne zastúpený: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., Dunajská 32, Bratislava, IČO: 51 003 848, proti žalovanému: Daňový úrad Prešov, Hviezdoslavova 7, Prešov, o správnej žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy z 20. 11. 2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 29. 10. 2020, č. k. 2Sa/28/2019-112 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove z 22. 1. 2021, č. k. 2Sa/28/2019-203, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamietá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietá.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I. Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým uznesením z 29. 10. 2020, č. k. 2Sa/28/2019-112, postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby správny súd rozhodol tak, že zásah do práv žalobcu na základe rozhodnutia Daňového úradu Prešov z 18. 9. 2019, č. 102186099/2019, na vymożenie daňového nedoplatku v daňovom exekučnom konaní č. 110000420701, daňovou exekúciou príkazom pohľadávky z účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb a príkaz poskytovateľovi platobných služieb, aby po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania zablokoval na účte daňového dlžníka peňažné prostriedky do výšky daňového nedoplatku, je nezákonným zásahom do práv žalobcu. Zároveň žiadal, aby žalovaný upustil od príkazu poskytovateľovi platobných služieb Prima banka Slovensko, a.s. blokovat' na uvedenom účte žalobcu peňažné prostriedky do výšky daňového nedoplatku na základe predmetného rozhodnutia. Taktiež sa domáhal,

aby správny súd uložil žalovanému povinnosť zabezpečiť do troch dní obnovu stavu, ktorý bol pred doručením rozhodnutia žalovaného o začatí daňového exekučného konania vo vzťahu k bankovému účtu. Tiež žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať príkaz spoločnosti Prima banka Slovensko, a.s. na odblokovanie a uvoľnenie finančných prostriedkov žalobcu, ktoré sú blokové na základe predmetného rozhodnutia a v bode 5 navrhovaného petitu žalobca žiadal uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa vydania ďalšieho príkazu poskytovateľovi platobných služieb blokovat' na bankovom účte žalobcu peňažné prostriedky do výšky daňového nedoplatku v súvislosti s rozhodnutím o začatí daňového exekučného konania č. 102186099/2019 zo dňa 18. 09. 2019. Súčasne požadoval náhradu trov konania voči žalovanému.

2. Správny súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca napádal začatie daňovej exekúcie, ako aj spôsob, akým sa táto exekúcia vedie. V tomto kontexte poukázal na § 3 ods. 1 písm. e/ v spojení s § 252 ods. 1 SSP, v zmysle ktorých sa iným zásahom rozumie faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy alebo aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy, alebo povinnosti fyzickej osoby, alebo právnickej osoby priamo dotknuté. V preskúvanom prípade sa však nejednalo o postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, preto sa správny súd zaoberal tou skutočnosťou, či začatie a spôsob vedenia daňového exekučného konania možno považovať za iný zásah orgánu verejnej správy.

3. Správny súd zdôraznil skutočnosť, že na rozdiel od rozhodnutia alebo opatrenia má iný zásah orgánu verejnej správy čisto faktickú povahu, t.j. pri ňom neprebehlo žiadne formalizované administratívne konanie, ktorého výsledkom by bolo rozhodnutie alebo opatrenie, ale tento nezákonný zásah má byť iba výsledkom okamžitého uplatnenia oprávnení orgánu verejnej správy na mieste samom, pričom tento zásah musí byť zároveň spôsobilý dotknúť sa priamo práv, právom chránených záujmov alebo povinností dotknutého subjektu, dotknutých fyzických alebo právnických osôb.

4. V preskúvanom prípade žalobca za iný zásah orgánu verejnej správy v zmysle znenia bodu 1 ním formulovaného petitu považoval začatie daňovej exekúcie na základe rozhodnutia z 18. 9. 2019, č. 102186099/2019, ktorým sa vymáha iné peňažné plnenie vo výške 797 528,93 eur na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o uložení predbežného opatrenia Kriminálneho úradu finančnej správy 11. 3. 2019, č. 100601326/2019, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zloženia peňažnej sumy na účet správcu dane. V zmysle § 90 ods. 1 daňového poriadku je dňom vydania tohto rozhodnutia takéto rozhodnutie právoplatné a nie je voči nemu prípustné odvolanie. Uvedené rozhodnutie sa ani nedoručuje daňovému dlžníkovi, keďže jeho účelom je zabezpečiť blokovanie majetku a doručuje sa iba osobám, ktoré užívajú, evidujú, nakladajú alebo spravujú jeho majetok. V zmysle § 91 ods. 1 daňového poriadku správca dane doručuje daňovému dlžníkovi až daňovú exekučnú výzvu, a to bezodkladne po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania uvedeným osobám. Daňová exekučná výzva umožňuje daňovému dlžníkovi, aby v rámci odvolacieho konania uplatnil zásadné pripomienky a dôvody, ktoré môžu celkom alebo sčasti zabrániť daňovej exekúcii, teda v rámci odvolania mohol žalobca uvádzať tie skutočnosti, ktoré namietal v predmetnej žalobe. Voči rozhodnutiu nadriadeného orgánu o odvolaní proti daňovej exekučnej výzve je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jej doručenia podľa § 91 ods. 5 daňového poriadku. Následne voči rozhodnutiu odvolacieho orgánu je prípustná všeobecná správna žaloba. Táto možnosť vyplýva tiež z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/77/2012, sp. zn. 5Sžf/65/2012 zo dňa 28. 02. 2013 a sp. zn. 2Sžf/65/2012 zo dňa 22. 05. 2013, sp.zn. 8Sžf/19/2013 zo dňa 23. 10. 2013.

5. Správny súd dospel k záveru, že daňové exekučné konanie predstavuje administratívne konanie, výsledkom ktorého sú rozhodnutia alebo opatrenia správneho orgánu, ktoré môžu byť následne preskúvané na základe samostatných správnych žalôb. Postup správcu dane v rámci daňového exekučného konania preto nemožno považovať za iný zásah, keďže sa neuskutočňuje na základe faktického úkonu správcu dane, ale správca dane postupuje výslovne na základe zákonom procesne formalizovaného postupu, t.j. správca dane koná v rámci administratívneho konania. Preto postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP správnu žalobu žalobcu odmietol ako neprípustnú, keďže v danom

prípade nešlo o žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy.

6. O trovách konania rozhodol súd podľa § 170 písm. a/ SSP tak, že žiadnemu účastníkovi konania súd náhradu trov konania nepriznal.

7. Uznesením z 22. 1. 2021, č. k. 2Sa/28/2019-203, správny súd opravil napadnuté uznesenie správneho súdu v časti označenia žalovaného tak, že správne znie: „Daňový úrad Prešov, Hviezdoslavova 7, 08001 Prešov.“

II. Kasačná sťažnosť a vyjadrenie žalovaného

8. Proti uzneseniu správneho súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ SSP. Kasačnému súdu navrhol, aby napadnuté rozhodnutie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať odkladný účinok kasačnej sťažnosti až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

9. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti poukázal na to, že za nezákonný zásah sa považuje protiprávny útok orgánov verejnej moci proti subjektívnym verejným právam fyzickej alebo právnickej osoby spočívajúcim v postupe orgánu verejnej správy, v jeho činnosti, prípadne nečinnosti. Cieľom žaloby proti inému zásahu je tak zakázať správny orgán pokračovať v porušovaní práva žalobcu a obnoviť stav pred zásahom. Za takýto zásah sťažovateľ označil daňovú exekúciu prikázaním pohľadávky z jeho účtu vedeného spoločnosťou Prima banka Slovensko, a.s. a zablokovanie peňažných prostriedkov na bankovom účte do výšky daňového nedoplatku na základe príkazu žalovaného.

10. Uviedol, že krajský súd nesprávne posúdil otázku fakticity zásahu. Taktiež sa dôsledne nezaoberal preskúmaním podmienok prípustnosti žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy, nakoľko ako rozhodujúci okamih zásahu správny súd mylne stanovil začatie daňového exekučného konania, čo sťažovateľ nenamietal.

11. V prípade, ak správny súd odmietol žalobu, mal dať náležitú odpoveď prečo ju odmieta ako neprípustnú, a ktorý orgán a akými prostriedkami mu poskytne súdnu ochranu. Tým, že správny súd odmietol žalobu, hrubo zasiahol do procesných práv sťažovateľa (s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/31/2013).

12. Podľa názoru sťažovateľa správny súd nesprávne vyhodnotil, že daný zásah predstavuje úkon v rámci daňového exekučného konania. Sťažovateľ konštatoval, že proti blokácii bankového účtu ako faktickému úkonu opravný prostriedok neexistuje.

13. Sťažovateľ ďalej uviedol, že správca dane neúčelne a svojvoľne zablokoval a zabezpečil pohľadávku blokáciou účtu za situácie, kedy ju mohol zabezpečiť záložným právom a súčasne takto znemožnil sťažovateľovi realizovať ďalej jeho podnikateľskú činnosť. Taktiež mohol správca dane vykonať exekúciu predajom sťažovateľových hnutelných vecí, prípadne prikázaním iných peňažných pohľadávok. Žalovaný neprihliadol na zásadu primeranosti, keď nepostupoval tak, aby čo najmenej ekonomicky zaťažil sťažovateľa. Sťažovateľ poukázal na svoju doterajšiu platobnú disciplínu, pričom všetky rozhodnutia správcu dane, ktoré nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť, ním boli uhradené bez potreby núteného výkonu.

14. Na základe týchto skutočností podľa názoru sťažovateľa nie sú naplnené predpoklady na obavy, že daňový záväzok nebude v čase jeho vymáhateľnosti vymožiteľný a na blokáciu účtov tak neboli splnené podmienky.

15. Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti odôvodnil tým, že nútený výkon rozhodnutí povedie k vzniku závažnej ujmy s trvalými a nezvratnými následkami pre jeho existenciu ako

obchodnú spoločnosť.

16. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že z obsahu samotnej žaloby je zrejmé, že sťažovateľ považuje začatie daňovej exekúcie ako aj jej priebeh za nezákonný zásah, ktorý bol vykonaný v rozpore so zákonom z dôvodu, že tento výkon rozhodnutia začal napriek neexistencii vykonateľného rozhodnutia a žalovaný pristúpil k vykonaniu exekúcie spôsobom, ktorý je v rozpore so zásadou primeranosti. Daňové exekučné konanie je upravené v štvrtej hlave daňového poriadku, pričom ide o administratívne konanie. Postup žalovaného v rámci daňového exekučného konania nie je možné považovať za iný zásah, pretože celé toto konanie vrátane zablokovania finančných prostriedkov sťažovateľa sa neuskutočňuje na základe faktického úkonu, ale podľa zákonom stanoveného formalizovaného procesne formalizovaného postupu.

17. Poukázal na uznesenie kasačného súdu z 2. 12. 2020, sp. zn. 6Sžk/30/2020, ktorým kasačný súd rozhodol o rovnakej problematike toho istého žalobcu proti žalovanému tak, že kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol.

18. Napadnuté uznesenie považoval za správne a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

III. Konanie pred kasačným súdom

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalobcu je potrebné ako nedôvodnú postupom podľa § 461 SSP zamietnuť.

20. Podľa § 464 ods. 1 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

21. Preskúmaním administratívneho spisu kasačný súd zistil, že Kriminálny úrad finančnej správy rozhodnutím o uložení predbežného opatrenia z 11. 3. 2019, č. 100601326/2019, uložil žalobcovi povinnosť zložiť peňažnú sumu vo výške 797 528,93 eur, nakoľko existovala dôvodná obava, že nesplattná alebo nevyrubená daň nebude v dobe jej splatnosti uhradená. Finančné riaditeľstvo SR rozhodlo o odvolaní žalobcu rozhodnutím z 8. 8. 2019, č. 101902511/2019, tak, že potvrdilo rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 8. 2019.

22. Daňové exekučné konanie začal správca dane na základe rozhodnutia z 18. 9. 2019, č. 102186099/2019, podľa § 90 ods. 1 daňového poriadku. Exekučným titulom bolo rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia z 11. 3. 2019, č. 100601326/2019. Rozhodnutím o začatí daňového exekučného konania správca dane v zmysle § 90 ods. 2 písm. g/ a § 90 ods. 5 daňového poriadku zakázal poskytovateľovi platobných služieb nakladať s majetkom daňového dlžníka, ktorý podlieha daňovej exekúcií. Dňa 27. 9. 2019 správca dane vydal daňovú exekučnú výzvu č. 102251463/2019, ktorou vyzval dlžníka, aby v lehote ôsmich dní od doručenia daňovej exekučnej výzvy zložil stanovenú čiastku na úhradu daňovej povinnosti za obdobia január 2017 až júl 2017 a september 2017.

23. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že skutkovo aj právne obdobná vec medzi identickými účastníkmi konania bola už predmetom konania pred kasačným súdom, o ktorej kasačný súd rozhodol rozsudkom z 2. 12. 2020, sp. zn. 6Sžk/30/2020. V uvedenom konaní bola kasačným súdom zamietnutá kasačná sťažnosť s identickým charakterom kasačných námietok smerujúca proti uzneseniu správneho súdu, ktorý odmietol žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej moci pri realizácii daňového exekučného konania. Exekučným titulom bolo podobne rozhodnutie Kriminálneho úradu finančnej správy o uložení predbežného opatrenia a lišilo sa len tým, že smerovalo k úhrade daňovej povinnosti za iné zdaňovacie obdobia (január, február, júl a august 2016). Nakoľko sa kasačný súd stotožňuje so závermi vyslovenými v rozsudku z 2. 12. 2020, sp. zn. 6Sžk/30/2020, postupoval v zmysle § 464 ods. 1 SSP a

v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza prevzatú časť odôvodnenia tohto rozhodnutia:

„21. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

23. Podľa § 3 ods. 1 písm. e/ SSP na účely tohto zákona sa rozumie iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

24. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

26. Podľa § 252 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

27. Podľa § 254 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch iným zásahom orgánu verejnej správy priamo zameraným alebo vykonaným proti nej, prípadne priamo dotknutá jeho následkami.

28. Podľa § 262 ods. 1 SSP, ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť žaloby podľa § 252 ods. 1, uznesením zakáže žalovanému pokračovať v napadnutom inom zásahu, a ak je to možné, uloží mu povinnosť obnoviť stav pred zásahom. Vydaním tohto uznesenia sa súdne konanie nekončí a žalovaný je povinný správne súdu v určenej lehote doručiť oznámenie o tom, že splnil zákaz pokračovať v inom zásahu a obnovil stav pred zásahom, ak mu takáto povinnosť bola uložená.

29. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

30. Zákon legálne definuje iný zásah orgánu verejnej správy, a to v ustanovení § 3 ods. 1 písm. e/ SSP. Táto legálna definícia v podstate vymedzuje dva typy iného zásahu orgánu verejnej správy. Prvým typom je faktický postup orgánu verejnej správy vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy a druhým typom je postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu.

31. Obsahom faktického iného zásahu orgánu verejnej správy je faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy. Na rozdiel od rozhodnutia alebo opatrenia má iný zásah orgánu verejnej správy faktickú povahu, čiže neprebehlo pri ňom žiadne formalizované administratívne konanie a je výsledkom okamžitého uplatnenia oprávnenia orgánu verejnej správy.

32. Pod pojmom administratívne konanie sa rozumie postup orgánu verejnej správy pri výkone jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní nielen individuálnych, ale i normatívnych správnych aktov.

33. Najvyšší súd v tejto súvislosti uvádza, že ochrana poskytovaná v rámci správneho súdnictva voči inému zásahu orgánu verejnej správy je vo svojej podstate subsidiárna vo vzťahu k ochrane poskytovanej voči rozhodnutiam a opatreniam orgánov verejnej správy. Táto skutočnosť vyplýva aj zo systematického zaradenia tzv. zásahovej žaloby medzi osobitné konania do štvrtej časti SSP, ale aj jej označenia ako žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy.

34. Je potrebné uviesť, že správne konania vedené pred orgánmi verejnej správy sú obvykle zakončené vydaním administratívneho rozhodnutia, ktoré je preskúmateľné súdom v správnom súdnictve. Postup správneho orgánu predchádzajúci vydaniu rozhodnutia je následne súdom preskúmaný v konaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy.

35. Z obsahu žaloby v predmetnej veci je zrejmé, že sťažovateľ žiada, aby správny súd určil, že začatie

daňového exekučného konania predstavuje nezákonný zásah do práv žalobcu podľa § 262 ods. 1 SSP, pričom sa domáhal, aby správny súd zakázal žalovanému pokračovať v napadnutom inom zásahu (upustenie od príkazu blokovat' peňažné prostriedky na bankovom účte žalobcu, vydanie príkazu na odblokovanie a uvoľnenie finančných prostriedkov, uloženie povinnosti zdržať sa vydania ďalšieho príkazu na prikázanie pohľadávky z bankových účtov, zároveň s uložením povinnosti obnoviť stav pred zásahom).

36. Predmetom žaloby bol postup žalovaného pri realizácii daňového exekučného konania, ktorý nasledoval po konaní Kriminálneho úradu finančnej správy, ktorý nie je možné považovať za iný zásah, pretože celé toto konanie vrátane zablokovania finančných prostriedkov sťažovateľa sa neuskutočňuje na základe faktického úkonu žalovaného ale formalizovaným procesným postupom podľa štvrtej hlavy daňového poriadku.

37. V prejednávanej veci sa krajský súd správne a náležite vysporiadal s podstatnou právnou otázkou, a to či sťažovateľom označený postup žalovaného predstavuje iný zásah orgánu verejnej správy do práv, právom chránených záujmov alebo povinností sťažovateľa, ktorého zákonnosť by bolo možné napadnúť a následne preskúmať správnym súdom s odkazom na § 252 a nasl. SSP.“

24. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky sťažovateľa neboli spôsobilé na zmenu, alebo zrušenie napadnutého uznesenia, kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

25. Sťažovateľ sa v kasačnej sťažnosti domáhal priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 SSP v spojení s ustanovením § 188 SSP zamietol vzhľadom k tomu, že v danej veci sa nezaoberal meritórnymi námietkami, ale procesnou stránkou veci.

26. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP a contrario k §§ 167 ods. 1 a 168 SSP, tak že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože sťažovateľ (žalobca) nebol v kasačnom konaní úspešný a v prípade žalovaného nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 SSP.

27. Senát kasačného súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.